

ΝΟΜΟΣ: 133/75

Περί της από 26 Φεβρουαρίου 1975 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας «περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδείας αναπαύσεως των εργατών και καθιερώσεως 45ώρου εβδομαδιαίας εργασίας των μισθωτών».

(ΦΕΚ 180/Α/29-08-75)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απεφασίσαμεν:

Άρθρο μόνον

1. Η από 26.2.75 Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβασις Εργασίας «περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδείας αναπαύσεως των εργατών και καθιερώσεως 45ώρου εβδομαδιαίας εργασίας των μισθωτών» δημοσιευθείσα δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ-276 Β' τεύχος Β' της 4.3.1975) δυνάμει της υπ' αριθ. 11.400/75 αποφάσεως του Υπουργού Απασχολήσεως και ής το κείμενον παρατίθεται εν τέλει του παρόντος, θεωρείται έγκυρος καθ' όλας αυτής τας διατάξεις, από του συνομολογηθέντος χρόνου, προσέτι δε ότι πληροί άπαντας τους υπό των διατάξεων του Ν. 3239/55, ως ετροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, τιθεμένους όρους, προυποθέσεις και περιορισμούς.

2. Επιφυλασσομένης της ισχύος των διατάξεων της παρ. άρθρου 15 του Ν. 3239/1955, δύναται δι' ομοίων συλλογικών συμβάσεων εργασίας ή αποφάσεων η περί ής η προηγουμένη παράγραφος εθνική γενική συλλογική σύμβασις εργασίας και διαρκούντος έτι του συμβατικού χρόνου ισχύος αυτής, επί τω τέλει απροσκόπτου εφαρμογής των δι' αυτής εισαγομένων θεσμών, ίδια δε της 45ώρου εβδομαδιαίας εργασίας και της εβδομάδος των 5 εργασίμων ημερών. Αι κατά την παρούσαν παράγραφον συλλογικά συμβάσεις εργασίας ή αποφάσεις διαιτησίας δύναται να ορίζουν ότι η ισχύς των άρχεται από 1 Ιουλ. 1975.

3. Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

ΕΘΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδείας αναπαύσεως των εργατών και καθιερώσεως 45ώρου εβδομαδιαίας εργασίας των μισθωτών.

Εν Αθήναις σήμερον, την 26^{ην} Φεβρουαρίου 1975, ημέραν Τετάρτην και ώραν 10.30', εν τη αιθούση του Υπουργικού Συμβουλίου, παρουσία του Πρωθυπουργού Κων/νου Καραμανλή, του Υπουργού Συντονισμού και Προγραμματισμού Π. Παπαληγούρα και του Υπουργού Απασχολήσεως Κων/νου Λάσκαρη, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι, αφ' ενός μόν 1) Δημ. Μαρινόπουλος, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, ως εκπρόσωπος τούτου, 2) Ιωάν. Πλατώνης, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Εμπορικού Συλλόγου Αθηνών, ως κοινός εκπρόσωπος των Εμπορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης και 3) Παν. Μαρινόπουλος και Λέων. Δαούτης, ως εκπρόσωποι της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος, και αφ' ετέρου Νικ. Παπαγεωργίου Πρόεδρος. Χρ. Καρακίτσος Γεν. Γραμματεύς και Ελευθ. Σιούτης Αναπλ. Προέδρου, της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος, ως εκπρόσωποι αυτής, άπαντες νομίμως εξουσιοδοτημένοι κατά τας διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 3239/1955, διαβουλευθέντες, τη μεσολαβήσει του Υπουργού Απασχολήσεως Κων/νου Λάσκαρη, προς εξέτασιν τόσον των αιτημάτων της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος, όσον και του καθ' όλου πλέγματος των συλλογικών σχέσεων, συνεφώνησαν, επιβεβαιούν και διακηρύσσουν ότι:

Α. Η κοινωνική ευημερία αποτελεί τον μοναδικόν σκοπόν της οικονομικής ανάπτυξης, δια

την πραγμάτωσιν του οποίου δέον να εργάζονται εν συμπνοία όλαι αι εν τη κοινωνία διαβιούσαι ομάδες.

Β. Διά την πραγμάτωσιν της οικονομικής αναπτύξεως και του εκτεθέντος σκοπού αυτής, αναγκαίαν προϋπόθεσιν αποτελεί η κοινωνική ειρήνη, ήτις δέον να είναι, πρωτίστως, μέριμνα των εργοδοτών και των εργαζομένων.

Γ. Η κοινωνική ειρήνη εξασφαλίζεται, προάγεται και παγιούται, μόνον δια της αναπτύξεως των διαδικασιών διαλόγου, μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών εις τα πλαίσια των οποίων, εργοδότη και εργαζόμενοι, συνεργαζόμενοι και υπό πνεύματος αμοιβαίας κατανόησης διεπόμενοι, δέον να αναζητούν την λύσιν των εκάστοτε αναφυομένων προβλημάτων.

Δ. Διεκδικήσεις, διαφοραί και αντιθέσεις είναι φυσικόν να ανακύπτουν εις τον κοινωνικόν και οικονομικόν χώρον εις τον οποίον, από κοινού, αναπτύσσουν την δραστηριότητα των οι εργοδότη και οι εργαζόμενοι. Είναι αναγκαίον, όμως να κατανοήται υπ' αμοιβαίων των μερών, ότι η αντιμετώπισις τούτων, πρέπει να βασίζεται επί της αρχής του κατά χρόνον εφικτού της επιλύσεως των. Οι συλλογικοί αγώνες έχουν δικαιολογητικήν βάσιν, μόνον όταν ο διάλογος αποβή άκαρπος, παρ' όλον ότι υφίσταται η κατά χρόνο εφικτότης.

Ε. Αι κορυφαίαι οργανώσεις των εργοδοτών και εργαζομένων θεωρούν, ότι η υπογραφή της παρούσης Εθνικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας, οροθετεί νέαν εποχήν εις τας μεταξύ αυτών και των, ους εκπροσωπούν εργοδοτών και εργαζομένων σχέσεις. Διαληλούν δε την πίστιν των επί της ανάγκης συνεχούς διαλόγου, προς εξεύρεσιν λύσεων επί πάντων των υφισταμένων και εκάστοτε αναφυομένων θεμάτων ενδιαφέροντος των εργοδοτών και εργαζομένων. Προς τον σκοπόν αυτόν, αποθέτουν εις την Κυβέρνησιν την μέριμναν δια την σύστασιν κεντρικού οργάνου τριμημερούς και ισομερούς εκπροσωπήσεως, εις τα πλαίσια του οποίου οι εκπρόσωποι των εργοδοτών και των εργαζομένων, συνεργαζόμενοι μετά των κυβερνητικών εκπροσώπων, εν ισοτιμία, θα αναζητούν την λύσιν όλων των κοινού ενδιαφέροντος προβλημάτων, εν πνεύματι αμοιβαίας κατανόησης.

Οι υπογεγραμμένοι, νομίμως εξουσιοδοτημένοι, εκπρόσωποι των κατά νόμον αρμοδίων επαγγελματικών οργανώσεων των εργοδοτών και εργαζομένων, επόμενοι των εκτεθεισών διακηρύξεων των, συνωμολόγησαν την παρούσαν Εθνικήν Γενικήν Συλλογικήν Σύμβασιν Εργασίας, έχουσαν ως ακολούθως:

Άρθρον 1

Ίση αμοιβή Αρρένων-Θηλέων.

1. Επί τω σκοπώ εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής δι' ίσην εργασίαν αρρένων και θηλέων, το γενικόν κατώτατον όριον ημερομισθίου (ημερομισθιο ασφαλείας) των παρ' οιοδήποτε εργοδότη, δυνάμει σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, απασχολουμένων εργατοτεχνιτριών, μετά την συμπλήρωσιν του 18^{ου} έτους της ηλικίας των, ανεξαρτήτως προϋπηρεσίας ή προκειμένου περί μαθητευόμενων γυναικών μηχανοτεχνιτριών του κλάδου της σιδηροβιομηχανίας, μετά την συμπλήρωσιν του 18^{ου} έτους της ηλικίας των και ενός τουλάχιστον έτους απασχολήσεως εν των κλάδω από 1^{ης} Ιουλίου 1975, προσδιορίζεται εις ποσοστόν του εκάστοτε ισχύοντος γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου εργατοτεχνίτου, υπό τας αυτάς προϋποθέσεις ηλικίας και υπηρεσίας.

2. Διαρκούσης της μεταβατικής περιόδου και μέχρι της πλήρους εξισώσεως των γενικών καταωτάτων ορίων ημερομισθίων (ημερομισθίων ασφαλείας) των εργατοτεχνιτριών και εργατοτεχνιτριών, των κεκτημένων τας κατά την προηγούμενην παράγραφον προϋποθέσεις ηλικίας και χρόνου υπηρεσίας, διατηρείται αμετάβλητον το δια της από 25.2.1975 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας «περί αναπροσαρμογής των γενικών καταωτάτων ορίων ημερομισθίων κλπ.» διαμορφούμενον γενικόν κατώτατον όριον ημερομισθίου εργατοτεχνίτριας συμπληρωσάσης το 16^{ον} έτος της ηλικίας της, μέχρι της υπερκαλύψεως τούτου υπό των γενικών καταωτάτων ορίων ημερομισθίων μαθητευομένων. Δια τον αυτόν σκοπόν, τα γενικά κατώτατα όρια ημερομισθίων μαθητευομένων αμοιβαίων των φύλων, προσδιορίζονται από 1^{ης} Ιουλίου 1975, εις ποσοστόν του εκάστοτε ισχύοντος γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου (ημερομισθίου ασφαλείας) εργατοτεχνίτου, κεκτημένου τας προϋποθέσεις ηλικίας και προϋπηρεσίας της παρ.1 του παρόντος άρθρου.

3. Τα γενικά κατώτατα όρια ημερομισθίων εργατοτεχνιτριών, κεκτημένων τας προϋποθέσεις

της παρ.1 και μαθητευομένων αμφοτέρων των φύλων, προσδιορίζονται εἰς ποσοστόν του γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου εργατοτεχνίτου, ως ακολούθως:

Κατηγορία	Από 1.7.75	Από 1.7.76	Από 1.7.77	Από 1.7.78
α) Εργατοτεχνίτριαι:	91%	94%	97%	100%
β) Μαθητευόμενοι:				
(1) Κατά το 1 ^ο έτος υπηρεσίας παρά τω αυτώ εργοδότη	57%	60%	61%	65%
(2) Κατά το 2 ^ο έτος υπηρεσίας παρά τω αυτώ εργοδότη	65%	68%	71%	75%
(3) Κατά το 3 ^ο έτος υπηρεσίας παρά τω αυτώ εργοδότη	75%	78%	81%	85%

Άρθρον 2

Άδειαι αναπαύσεως μετ' αποδοχών

1. Ο ελάχιστος αριθμός ημερών αδειίας μετ' αποδοχών, ως δικαιούνται οι, υπό την ιδιότητα του τεχνίτου, του εργάτου ή του υπηρέτου, μισθωτοί, μετά την συμπλήρωσιν του βασικού χρόνου, ορίζεται ως ακολούθως:

α) Προκειμένου περί των μισθωτών τούτων, περί ως το εδαφ. β' της παραγρ.1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45.

(1) Εἰς δέκα (10) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.

(2) Εἰς ένδεκα (11) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1976.

(3) Εἰς δώδεκα (12) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1977 και επέκεινα.

β) Προκειμένου περί των μισθωτών τούτων, περί των το εδαφ. δ' της παραγρ. 1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45:

(1) Εἰς επτά (7) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.

(2) Εἰς οκτώ (8) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1976 και επέκεινα.

2. Η, κατά την προηγούμενην παράγραφον διάρκεια της ετήσιας αδειίας μετ' αποδοχών, επαυξάνεται κατά μίαν εργάσιμον ημέραν, δι' εκάστην, πλέον του βασικού χρόνου, εξαμηνίαν απασχολήσεως, χωρίς να δύναται εν συνόλω να υπερβή, κατά το τρέχον και τα επόμενα έτη:

α) Προκειμένου περί μισθωτών, περί των το εδαφ.β' της παραγρ.2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45:

(1) Τας είκοσι (20) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.

(2) Τας είκοσι τρεις (23) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1976.

(3) Τας είκοσιν έξ (26) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1977 και επέκεινα.

β) Προκειμένου περί μισθωτών, περί των το εδαφ. δ' της παραγρ.2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45.

(1) Τας δέκα τέσσαρας (14) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.

(2) Τας δέκα εξ (16) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1976.

(3) Τας δέκα οκτώ (18) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1977 και επέκεινα.

3. Μισθωτοί, εκ των υπαγομένων εις τας διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, τύχοντες δια το τρέχον έτος και μέχρι της ενάρξεως ισχύος της παρούσης, αδείας μετ' αποδοχών διάρκειας μικροτέρας της δια της παρούσης οριζόμενης, δικαιούνται της προκυπτούσης διαφοράς συμπληρωματικώς, εις χρόνον ορισθητόμενον κατά την κρίσιν του εργοδότη, εντός του τρέχοντος έτους.

4. Αι προϋποθέσεις, όροι, περιορισμοί, διαδικασία παροχής των αδειών μετ' αποδοχών, ως και ο τρόπος υπολογισμού των αποδοχών της αδείας και του επιδόματος αδείας, ως ορίζονται υπό του Α.Ν. 539/45 και των τροποποιησάντων και συμπληρωσάντων τούτων νόμων, ισχύουν και εν προκειμένω, ως επίσης ισχύουν και εφαρμόζονται πλήρως, πάσαι αι ευνοϊκότεραι διατάξεις των αυτών ως άνω νόμων και των εις εκτέλεσιν τούτων εκδοθέντων διαταγμάτων και των εν ισχύι συλλογικών συμβάσεων, αποφάσεων διαιτησίας, εσωτερικών κανονισμών ή άλλων διατάξεων.

5. Εν περιπτώσει εφαρμογής συστήματος εβδομαδιαίας εργασίας πέντε (5) εργασίμων ημερών, ως εργάσιμος ημέρα δια τον προσδιορισμόν του χρόνου διάρκειας της αδείας μετ' αποδοχών, λογίζεται και το Σάββατον ή η άλλη ημέρα καθ' ήν ως εκ του συστήματος δεν απασχολούνται οι μισθωτοί.

Άρθρον 3 Χρονικά Όρια Εργασίας

1. Από 1 Ιουλίου 1975 ορίζονται εις 45 αί ώραι εβδομαδιαίας εργασίας του προσωπικού των επιχειρήσεων, εκμεταλεύσεων και εργασιών, του υποκειμένου εις την παρούσαν.

Η, καθ' υπέρβασιν των 45 ωρών εβδομαδιαίως και μέχρι συμπληρώσεως του 48ώρου ανωτάτου ορίου εβδομαδιαίας εργασίας, απασχόλησις των μισθωτών τούτων, λογίζεται ως υπερεργασία κατά την έννοιαν του άρθρου 659 του Α.Κ.

2. Υπό τους περιορισμούς του άρθρου 6, ή πέραν των 45 ωρών εβδομαδιαίως, απασχόλησις του μισθωτού και μέχρι συμπληρώσεως του 48ώρου, αποκείται εις την κρίσιν του εργοδότη, του μισθωτού υποχρεουμένου εις την παροχήν της εργασίας.

3. Ωράρια εβδομαδιαίας εργασίας, ισχύοντα η συμβατικώς εφαρμοζόμενα, ελάσσονα των 45 ωρών, δεν θίγονται δια της παρούσης Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας. Η εφαρμογή όμως εις τας περιπτώσεις ταύτας, συστήματος εβδομαδιαίας εργασίας πέντε (5) εργασίμων ημερών, διέπεται υπό των διατάξεων της παρούσης.

4. Επί των επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων ή εργασιών, ων η συνεχής λειτουργία, επιβαλλόμενη εκ της φύσεως αυτών, διασφαλίζεται δια διαδοχικών εναλλαγών προσωπικού, εφαρμόζονται αποκλειστικώς αι διατάξεις του Π.Δ. της 27^{ης} Ιουνίου/ 4 Ιουλίου 1932 «περί κωδικοποιήσεως και συμπληρώσεως των περί 8ώρου εργασίας διατάξεων», ως αύται ισχύουν νύν, συμπληρωματικώς δε αι διατάξεις των άρθρων 4,5 και 6 της παρούσης.

5. Επί του προσωπικού κινήσεως των αστικών και υπεραστικών λεωφορείων, των ηλεκτροκίνητων λεωφορείων, των ατμηλάτων δηζελοκινήτων και ηλεκτροκινήτων σιδηροδρόμων, ως και επί των οδηγών, συνοδηγών και βοηθών των φορτηγών αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, των τουριστικών λεωφορείων, των αγοραίων επιβατικών αυτοκινήτων και των ταξί, εφαρμόζονται αποκλειστικώς αι περί αυτών ισχύουσαι διατάξεις, περί χρονικών ορίων εργασίας, συμπληρωματικώς δε αι διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 6 της παρούσης.

Άρθρον 4 Αμοιβή Υπερεργασίας

1. Πέραν της συμπεφωνημένης ή νομίμου αμοιβής δια 48ωρον εβδομαδιαίας εργασίας, οφειλομένης από της 1^{ης} Ιουλίου 1975 δι'εργασίαν 45 ωρών εβδομαδιαίως, εργοδότη, απασχολούντες τους παρ' αυτοίς μισθωτούς, μέχρι συμπληρώσεως 48ώρου εβδομαδιαίας εργασίας, υποχρεούνται εις καταβολήν συμπληρωματικής αμοιβής, οριζόμενης ως ακολούθως:

α) Από 1 Ιουλίου 1975 μέχρι 30 Ιουνίου 1976, δι'εκάστην ώραν απασχολήσεως, πέραν των 45 και μέχρι συμπληρώσεως 48 ωρών εβδομαδιαίως εργασίας, το εις αυτήν αντιστοίχουν ωρομίσθιον.

β) Από 1 Ιουλίου 1976 μέχρι 30 Ιουνίου 1977, δι'εκάστην ώραν απασχολήσεως, πέραν των 45 και μέχρι συμπληρώσεως 47 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας, το είς αυτήν αντιστοιχούν ωρομίσθιον, δια δε την 48^{ην} ώραν το ωρομίσθιον προσαυξημένον κατά 25%.

γ) Από 1 Ιουλίου 1977 μέχρι 30 Ιουνίου 1978, δια την 46^{ην} ώραν, το είς αυτήν αντιστοιχούν ωρομίσθιον, δι'εκάστην δε ώραν πέραν των 46 και μέχρι συμπληρώσεως των 48 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας, το αντιστοιχούν ωρομίσθιον προσυζημένον κατά 25%.

δ) Από 1 Ιουλίου 1978 και επέκεινα, δι'εκάστην ώραν απασχολήσεως, πέραν των 45 και μέχρι συμπληρώσεως 48 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας, το αντιστοιχούν ωρομίσθιον προσυζημένον κατά 25%.

2. Εάν αί, πέραν των 45 και μέχρι συμπληρώσεως των 48 ώραι απασχολήσεως του μισθωτού εμπίπτουν είς τα όρια της νυκτερινής εργασίας ή της εργασίας κατά Κυριακάς και εξαιρεσίμους, εκτός του, ως η προηγούμενη παράγραφος ωρομισθίου, οφείλονται και αι προσυζηήσεις, περί των αι υπ' αριθ. 8900/1946, 18310/46 και 25825/51 αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας.

3. Μισθωτοί επιχειρήσεων, εκμεταλεύσεων ή εργασιών, των η συνεχής λειτουργία, ως εκ της φύσεως αυτών, πρέπει να εξασφαλίζεται δια διαδοχικών εναλλαγών προσωπικού, απασχολούμενοι πέραν των 45 ωρών εβδομαδιαίως και μέχρι του ανωτάτου ορίου των 56 ωρών, δικαιούνται προσθέτως της κανονικής των αμοιβής τριών ωρομισθίων καθ'εβδομάδα, απλών ή προσυζημένων κατά τα εν τη παρ. 1 του παρόντος άρθρου οριζόμενα υπό τον όρον ότι η απασχόλησις κατά την κρίσιμον εβδομάδα υπερέβη τας 48 ώρας. Εάν η απασχόλησις υπερέβη μεν τα 45 ώρας ούχι όμως και τας 48, εφαρμόζονται και εν προκειμένω αι λοιπαί διατάξεις του παρόντος άρθρου.

4. Επί μισθωτών, περί των η παράγραφος 5 του προηγούμενου άρθρου, απασχολουμένων πέραν των 45 ωρών εβδομαδιαίως και μέχρι του δια τούτους οριζόμενου υπό των κειμένων διατάξεων ανωτάτου ορίου εβδομαδιαίας απασχολήσεως, εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις της παραγρ. 3 του παρόντος άρθρου.

5. Αι, περί της καταβολής συμπληρωματικής αμοιβής δι' απασχόλησιν πέραν των 45 και μέχρι 48 ή, αναλόγως της περιπτώσεως, μέχρι 56 ωρών ή του τυχόν μεγαλύτερου ανωτάτου ορίου εβδομαδιαίας απασχολήσεως διατάξεις του παρόντος άρθρου, δεν έχουν εφαρμογήν επί των μισθωτών των αμειβομένων κατ' άλλον σύστημα πλύν του επί μισθώ ή ημερομισθίω. Προκειμένου, όμως, περί μισθωτών αμειβομένων δια μικτού συστήματος, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως, προσδιοριζομένου του οφειλομένου ωρομισθίου και των προσυζηήσεων επί τη βάσει του συμπεφωνημένου ή νομίμου, τακτικώς δε και περιοδικώς καταβαλλομένου μισθού ή ημεσομισθίου.

6. Εν περιπτώσει μειώσεως των ωρών εργασίας μέχρι 45 εβδομαδιαίως, οι κατά μονάδα εργασίας ή κατ' άλλον σύστημα, πλύν του επί μισθώ ή ημερομισθίω, αμειβόμενοι μισθωτοί δικαιούνται καθ'εβδομάδα της τυχόν προκυπτούσης διαφοράς μεταξύ του κατά το εφαρμοζόμενον σύστημα αμοιβής των, προϊόντος και του εξαπλασίου του γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου ή κατά την οικείαν συλλογικήν σύμβασιν κατωτάτου ορίου ημερομισθίου της ειδικότητος των.

Άρθρον 5 Ωρομίσθιον Υπερεργασίας

1. Προκειμένου περί των επί μισθώ αμειβομένων μισθωτών, δια την εξεύρεσιν του ωρομισθίου των, τα 6/25 του συμπεφωνημένου ή νομίμου μισθού διαιρούνται δια του αριθμού 45. Δια την εξεύρεσιν του ωρομισθίου των επί ημερομισθίω αμειβομένων μισθωτών, το ποσόν των 6 πλήρων (συμπεφωνημένων ή νομίμων) ημερομισθίων, διαιρείται ομοίως δια του αριθμού 45. Καθ'ομοίον τρόπον εξευρίσκεται το ωρομίσθιον των δια μικτού αμειβομένων μισθωτών. Επί μισθωτών, δι' ούς ισχύει η εφαρμοζεται ωράριον εβδομαδιαίας εργασίας έλασσον των 45 ωρών, ο διαιρέτης ορίζεται ίσος προς τον αριθμόν των ωρών της εβδομαδιαίας εργασίας των.

2. Αι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως από της αυτής ημερομηνίας ήτοι: 1 Ιουλίου 1975, δια τον υπολογισμόν, τόσον της συμπληρωματικής αμοιβής δι' υπερεργασίαν πέραν των 45 ωρών, όσον και κατά πάσαν περίπτωσιν

προσδιορισμού του ωρομισθίου, ως επί των περιπτώσεων υπολογισμού της αμοιβής και της προσαυξήσεως δι' υπερωριακήν εργασίαν και των προσαυξήσεων δι' εργασίαν κατά τας Κυριακάς, εξαιρετέας και νυκτερινάς ώρας.

Άρθρον 6

Εβδομάς πέντε εργασίμων ημερών- Συστήματα εβδομαδιαίας Εργασίας

1. Κατά την μεταβατικήν περίοδον, ήτοι από 1^{ης} Ιουλίου 1975 μέχρι 30 Ιουνίου 1978, επιτρέπεται υπέρβασις του ανωτάτου ορίου της ημερησίας εργασίας μέχρι μιας (1) ώρας και τριάκοντα πέντε (35) λεπτών, της υπερβάσεως ταύτης μη λογιζόμενης ως υπερωρίας, υπό την προϋπόθεσιν ότι αι κατά το άρθρον 8 υποκειμένοι επιχειρήσεις, εκμεταλεύσεις ή εργασίαι:

α) Δεν απασχολούν τους υποκειμένους μισθωτούς κατά το Σάββατον ή κατά μίαν άλλην εργάσιμον ημέραν της εβδομάδος.

β) Καταβάλλουν πλήρες το ημερομήσθιον των ημερών τούτων.

γ) Το σύνολο των ωρών απασχολήσεως καθ' εβδομάδα, δεν υπερβαίνει τας 48 ώρας.

2. Από της 1 Ιουλίου 1978 ή, κατά την προηγούμενην παράγραφον, υπέρβασις του ανωτάτου ορίου της ημερησίας εργασίας περιορίζεται εις μίαν μόνον ώραν, καθ' εκάστην.

Από της αυτής ημερομηνίας, 1 Ιουλίου 1978, επιτρέπεται, κατά την κρίσιν των υποκειμένων εργοδοτών, η μέχρι τριών ωρών εβδομαδιαίως, πέραν της 45ώρου εργασίας, υπερωριακή απασχόλησις των μισθωτών, ήτις δεν συμψηφίζεται εις τα κατά τας κείμενας διατάξεις, επιτρεπόμενα όρια υπερωριακής απασχολήσεως.

3. Υπό τας προϋποθέσεις των εδαφίων α' και β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, επιτρέπεται η υπέρβασις του ανωτάτου ορίου της ημερησίας εργασίας και διημέριον συμπληρώσεως ημερησίως θώρου εργασίας, εις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις ή εργασίας, εις άς ισχύει ή εφαρμόζεται ωράριον εβδομαδιαίας εργασίας έλασσον των 45 ωρών, υπό τον πρόσθετο όρον ότι δεν επέρχεται επαύξησις του ισχύοντος ή εφαρμοζομένου ωραρίου εβδομαδιαίας εργασίας.

4. Η εφαρμογή συστήματος εβδομαδιαίας εργασίας πέντε (5) εργασίμων ημερών, υπό τους περιορισμούς και προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, απόκειται εις την κρίσιν του εργοδότη.

Κατά πάσαν περίπτωσιν δια του παρόντος άρθρου δεν θίγεται η ισχύς του άρθρου 3 παρ.1 του Ν.Δ. 4020/59.

Άρθρον 7

Εκπαίδευσις Συνδικαλιστικών Στελεχών

1. Επί τω σκοπώ διευκολύνσεως της εκπαιδεύσεως και επιμορφώσεως συνδικαλιστικών στελεχών και αναδείξεως τοιούτων μεταξύ των εργαζομένων, αι επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίαι, αι απασχολούσαι 100 και άνω μισθωτούς, υποχρεούνται εις την χορήγησιν προσθέτου κανονικής αδειάς μετ' αποδοχών, διάρκειας μέχρι δύο (2) εβδομάδων κατ' έτος, εις μισθωτούς επιλεγόμενους προς τον σκοπόν αυτόν υπό της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος και εις αναλογίαν 1% επί του υπ' αυτών απασχολουμένου προσωπικού. Ο αριθμός των επιλεγόμενων κατ' έτος, δεν δύναται να είναι ελάσσων των 3 μισθωτών ουδέ μείζων των 15.

2. Αι, κατά τα' ανωτέρω, άδειαι χορηγούνται, εφ' όσον η σχετική αίτησις της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος συνοδεύεται υπό αναλυτικού προγράμματος εκπαιδεύσεως, καλύπτοντος τον χρόνο διάρκειας της αδειάς, εγκεκριμένου υπό του τριμερούς συνθέσεως Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας.

Άρθρον 8

Πεδίον εφαρμογής

1. Αι διατάξεις της παρούσης Εθνική Γενική Συλλογική Συμβάσεως Εργασίας δεν εφαρμόζονται καθ' ολοκληρίαν επί:

α) Των πληρωμάτων των πλοίων της εμπορικής ναυτιλίας.

β) Των φορτοεκφορτωτών ξηράς και λιμένων, των διεπομένων υπό της νομοθεσίας ρυθμίσεως των εἰς τους λιμένας φορτοεκφορτωτικῶν εργασιῶν και της φορτοεκφορτωτικῆς εργασίας ξηράς και

γ) των ἐπὶ τιμολογίῳ ἡ κατὰ μονάδα εργασίας ἀμειβομένων και εἰς μὴ σταθερὸν εργοδότην ἀπασχολούμενων.

2. Οἱ οικιακοὶ βοηθοὶ και τὸ ἐν γένει οἰκόσιτον προσωπικὸν δὲν υπάγεται εἰς τὰς λοιπὰς, πλὴν τοῦ ἀρθροῦ 2, διατάξεις τῆς παρούσης.

3. Υπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἰσχύος τῆς ἐπομένης παραγράφου δὲν υπάγονται εἰς τὴν παρούσαν οἱ ἀμέσως εἰς τὴν καλλιέργειαν γεωργικῶν προϊόντων ἡ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν αλιείαν και τὰς δασικὰς εργασίας ἀπασχολούμενοι.

Κατ' ἐξαιρέσιν, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 και, συντρεχούσης περιπτώσεως, τοῦ ἀρθροῦ 2 τῆς παρούσης υπάγονται, ἐκ τῶν ἀμέσως εἰς τὴν καλλιέργειαν γεωργικῶν προϊόντων και τὴν κτηνοτροφίαν ἀπασχολουμένων:

α) Οἱ υπηρετούντες, εἰς γεωργικὰς και κτηνοτροφικὰς εργασίας ἀσκουμένας παρ' ἐμπορικῶν εταιριῶν ἢ Ν.Π.Δ.Δ..

β) Οἱ διεπόμενοι ἤδη υπὸ συλλογικῶν συμβάσεων εργασίας, διαιτητικῶν ἀποφάσεων, υπουργικῶν ἀποφάσεων ἢ ἄλλων σχετικῶν πράξεων και

γ) Οἱ υπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ, ἀνεξαρτήτως τῆς νομικῆς μορφῆς ὑφ' ἣν ἀσκεῖται ἡ ἐκμετάλλευσις, παρ' ἣ ἀπασχολούνται.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τῆς παρούσης ἀφορῶσι εἰς εργοδότας, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1 παρ.1 τοῦ Α.Ν. 539/45 ἢ, ἐφ' ὧν, δια διαταγμάτων, ἐπεξετάθη ἢ θέλει ἐπεκταθῆ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου.

Πρόσωπα ἐξαιρούμενα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Α.Ν. 539/45, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 παρ.3 τούτου, δὲν υπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Γενικῆς Συλλογικῆς Σύμβασης Ἐργασίας. Αἱ διατάξεις, ὅμως, τοῦ ἀρθροῦ 2 αὐτῆς, ἐφαρμόζονται και ἐπὶ μισθωτῶν, ὧν τὸ εἰς ἀδεία μετ' ἀποδοχῶν δικαίωμ διέπεται ὑπ' ἄλλων, ἐιδικωτέρων τοῦ Α.Ν. 539/45 διατάξεων, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τούτων ὀρίζεται ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀδείας ἐλάσσων τοῦ δια τῆς παρούσης ὀριζομένου.

5. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 3,4,5 και 6 τῆς παρούσης δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ ἰταμένου προσωπικοῦ ἐναέριων μεταφορῶν.

Ἄρθρον 9

Ἡ ἰσχύς τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως Ἐργασίας ἀρχεται ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς, ἐκτὸς ἀν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτῇ, δὲν δύναται δε να καταγγελθῆ αὐτὴ προ τῆς 30¹⁵ Σεπτεμβρίου 1978.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς και παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω δια τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22 Ἀυγούστου 1975

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ**

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ**

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Ἀυγούστου 1975

**Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ**